

Streszczenie pracy doktorskiej

Nowatorskie podejście do wykorzystania możliwości głosu sopranu koloraturowego na przykładzie *Brentano Lieder* op. 68 Richarda Straussa oraz *Pieśni księżniczki z baśni* op. 31 Karola Szymanowskiego, na głos i fortepian

Praca została napisana pod kierunkiem prof. Krystyny Rorbach. Stanowi ją dzieło artystyczne zarejestrowane na nośniku CD i jego opis. W skład dzieła artystycznego wchodzi dwa wymienione w tytule cykle, z których każdy składa się z sześciu pieśni. Pieśni Richarda Straussa napisane są do wierszy wczesnoromantycznego niemieckiego poety Clemensa Brentano, natomiast pieśni Karola Szymanowskiego powstały do poezji siostry kompozytora Zofii Szymanowskiej.

Richard Strauss *Brentano Lieder*

Karol Szymanowski *Pieśni księżniczki z baśni*

1. *An die Nacht*

1. *Samotny księżyc*

2. *Ich wollt' ein Sträußlein binden*

2. *Słowik*

3. *Säusle, liebe Myrthe*

3. *Złote trzewiczki*

4. *Als mir dein Lied erklang*

4. *Taniec*

5. *Amor*

5. *Pieśń o fali*

6. *Lied der Frauen*

6. *Uczta*

Cykl pieśni Richarda Straussa zarejestrowany został przy współpracy z pianistą i dyrygentem Adrianem Kelly, a Karola Szymanowskiego z pianistą Mariuszem Klubczukiem.

Część opisowa podzielona jest na cztery rozdziały. Zamieszczony na początku rys historyczny dotyczy wyodrębnienia i specyfiki gatunku sopranu koloraturowego oraz rozkwitu romantycznej liryki wokalne z jej najwybitniejszymi przedstawicielami. W Rozdziałach II i III po krótkim opisanie postaci Richarda Straussa i Karola Szymanowskiego, omówieniu inspiracji, które przyczyniły się do powstania pieśni, następują opisy związków słowno-muzyczno-interpretacyjnych każdej z nich. Zagadnienie zamieszczone w tytule pracy, dotyczące nowatorskiego podejścia do wykorzystania możliwości sopranu koloraturowego opisane zostało w ostatnim – IV rozdziale pracy. Opis dowodzi, że wymagania wykonawcze stawiane wobec sopranu koloraturowego rosły wraz z rozwojem nowoczesnego języka muzycznego, a sprostanie im nie byłoby możliwe bez dogłębnego opanowania techniki *bel canto*. Po przeprowadzeniu analiz dokonanych na cyklach pieśni *Brentano Lieder* i *Pieśni księżniczki z baśni* oraz wynikających z nich wywodów, uprawniona jest następująca teza:

Nowatorskie wykorzystanie możliwości głosu sopranu koloraturowego w cyklach *Brentano Lieder* op. 68 Richarda Straussa i *Pieśni księżniczki z baśni* op. 31 Karola Szymanowskiego polegało na przejęciu romantycznych osiągnięć wokalistyki opartej na technice *bel canto* i przeniesieniu ich w ramy osadzonej w liryce wokalne dwudziestowiecznej myśli muzycznej.